

BÚZA IMRE
ÍGÉRET

BÚZA IMRE
ÍGÉRET. Bp. Underground Kiadó, 2014, 166 p.

Nem regény, nem napló Búza Imre önéletrajzi ihletésű kötet. Valahol a kettő között – mintha mi magunk mesélnénk el életünk meghatározó élményeit – egy példás életű, több generációs család mindennapjai elevenednek meg a könyv lapjain.

„Egy regénye mindenkinek van”, s valóban, akik életük meghatározó részét a XX. században éltek le, s kalandvágyból itthon maradtak, Hódmezővásárhelyen is sok, néha az elégnél is több élményt, tapasztalatot gyűjthettek.

Búza Imre méltóképpen emlékezik meg családjá multjáról, több generációra visszamenően is. Három fejezetében: *Gyökerek, Törzs, Ágak* – életének főbb állomásait idézi fel egészen a felnőttkor viszonyosságos eléréséig. A társadalmi visszasságok éppúgy megjelennek a lapokon, mint a szerző lelki építkezése, melyet az irodalom iránti érdeklődése nagyban meghatározott.

Példaértékű családjá a nagycsalád megtartó és túlélni is képes, változásokkal teli, a bajokat együtt megoldani akaró régi, nagy família mintapéldája, ahonnan elegendő ösztönzéssel lehetett elindulni az életbe. És itt jön elő a kötet erénye: tudjuk, talán csak helyismereti szempontból fontos írás, talán csak a közvetlen, azonos időszakot és sorsot átélők számára izgalmas olvasmány, de már ezért is érdemes volt megörökíteni saját, személyes emlékeit, mert azokat soha, senki így meg nem írhatta volna. Sommázat, s egyben tisztelgés az ősök előtt, hogy személyes helytállásuk ne múljon el nyomtalanul. Együttal követendő példa az utánunk következő generációk számára.

A fa allegóriája: gyökereink a család, születésünk helye. A felnövő új generációk az ágak, melyek az erős gyökérzet által nőnek nagyra.

Fogadják szeretettel Búza Imre kötetét.

Hegyné Csernus Judit

BÉRES DEZSŐ*

PRÓZA DÉDANYÁMNAK

– Ne tégy már a tűzre, kisfiam! – szálltak felé hollószárnyakon a szavak, s ő visszarettent. Szégyenültnek érezte magát, elárultnak, hát próbált kisomfordálni a nehéz szobából, de megállították az utána suhogó szavak. – Elég meleg van már idebenn. – Senkit nem látott, őt sem látta szem; hatalmas sírhant volt közöttük a másik, a vetetlen ágy, mit csak nyaranta bontanak meg, s tesznek szellőzni a szikkasztó napra, hatalmas sírhant, mit meg nem látogatnak, mert a hazalátogatót csak a kötelesség vezeti át a küszöbön a homokkal szórt, döngölt földpadlóra, szentképek, szüvas bútorok, sárga családi fotók közé. A kötelesség vezette át őt is ebbe a másvilágba, de elárulta a szeneskanna, a nyikorgó kályhaajtó, elárulta az Idő: az óra tízet kongatott. Krisztus megemelte felé sebes kezét, Mária nézte szelíd mosollyal, s már szaladt volna, de elébe állt a lelkiismeret, kézen fogta, az ágyhoz vezette. – Ül ide kicsit, mondok valamit – lebbentek az aszott ajkak, míg a szem, megakadva, a menyegyzet repedés rajzolta térképeit firtatta. – Három koporsóval álmodtam, kisfiam. Rossz jel, nagyon rossz jel. Az egyik anyámé, a másik dédapádé. A harmadik üres... az enyém lesz. Imádkozz kisfiam, minden este imádkozz! – Fecskendő, tű, ampulla vándorolt elő egy füttyös barna táskából, személytelenül szöszmötölt az orvos, félrehajtotta a dunyhát, a mozdulatlan testbe döfött. Csak a csönd maradt a szobában, vastagon lepte be a bútorokat, kikergette a fényt az udvarra, szövetségre lépett a pókokkal. Egy öregasszony jött – Megnézem, hogy van Mariska – s hazavitte Szent Bibliáját, a tűz parázs lett, kibújta a homály az ágy alól...

Másnap újra ott ült az ágy szélén, az aszott ajkak, fekete hollószárnyak levelet olvastak. – Legnagyobb részvétellel értesítem, hogy Katona Bálint közvitéz az Isonzó partján vitézül harcolva hazája hősi védelmében, szívén golyótól találva hősi halált halt. Vigasztalódjanak, nyugodjanak bele, így akarta ezt a haza sorsa, a jó Isten, aki mindnyájunk fölött rendelkezik, s aki azért csak meg fog bennünket segíteni, mert benne bízunk... – a szemek megtalálták a mennyezet térképén Isonzót, fecskék szálltak a ruhaszárító kötélre, katonák utaztak énekelve, zsúfoltan a marhavagyonokban, minden csivített, zakatolt, modulált és duhogott, majd hirtelen felrobbant az egész. A foghatatlan csöndben vörös lé ömlött ki, meggybefőtt édes, emésztetlen szaga áradt szét, már ezt sem fogadta be a gyomor, csak a szív lüktetett még. – Mamám! Azt álmodtam: Krisztus rám kacsintott... – Jó jel, kisfiam, nagyon jó jel. Szívvedbe költözött... Imádkozz, minden este imádkozz! – Valaki ágyneműt cserélt, fehérre mosta a fekete hollószárnyakat, homokkal szórtá föl a padlót, beengedte a fényt, kiüzte a csöndet, a pókok elmenekültek, tél jött, holt ágak hegedültek a rozsdás ereszen. Gyertyákat gyújtottak Krisztusnak, Máriának, a pap biciklin érkezett. Házi oltárt hozott és utolsó kenetet, halk zsolozsmát mormolt, majd keresztet vett...

Harmadnap idegenek zörgettek a deszkapalánk napsugaras kikapuján, utat nyitott. Az idegenek hárman voltak, koporsót hoztak. Az Üreset. Csak kispárna volt benne faforgáccsal kitömve. Mamám a szoba közepén feküdt, alatta fehér lepedő, fején fekete kendő. Keze mellén összekulcsolva, lábánál imakönyv és olvasó. A hollószárnyak elröpültek, a lélek vizes réteken ballagott. Füvek mondták, merre menjen... Az Isonzó partján, a végtelen mellett...

*Nem pályázott! Szerk.

Vásárhelyi LÁTÓHATÁR - www.vasarhelyilatohtar.hu VI. évf. 23. szám 2015/3.

Kiadja: HDK Hód-Biotech Kft. Felelős kiadó: Fuchsz Máté. Szerkesztőség: 6800 Hódmezővásárhely, Rudnay Gyula u. 49. fsz. 2. E-mail: benakk@gmail.com. Telefon: 06 20 280 2529
Főszerkesztő: Benák Katalin. Szerkesztőség: Borus Gábor, Hézsó Ferenc, Simon Ferenc, Soós Csilla. Fotótechnika Gaál Györgyi, nyelvi lektor Takátsyné Farkas Irén Nyomda: Szoliter Nyomda Hódmezővásárhely, Benkő István nyomdavezető. A folyóirat megvásárolható a bemutatón és a Lira Könyvesbolt, Emlékpont, Kálvin Antikvárium, Németh László Városi Könyvtár, Vásárhelyi Látóhatár Szerkesztőségében. Megrendelhető: Vásárhelyi Látóhatár Szerkesztősége 6800 Hódmezővásárhely, Rudnay Gyula u. 49. fsz. 2. e-mailben benakk@gmail.com és személyesen. Fizetés módja: postán, személyesen és átutalással: Raiffeisen Bank Rt. 12067008-00149806-00100007 HU ISSN 2061-8182 Ny.t. 163/0239/2/2010. ©Vásárhelyi Látóhatár. Minden jog fenntartva! Első közlésű, elektronikus formátumú, nyelvi ellenőrzött kéziratot fogadunk, mely tartalmáért a szerző vállal felelősséget. További információink és az Adatvédelmi nyilatkozatunk megtekinthető a www.vasarhelyilatohtar.hu portálunkon. A nyelvi lektorálás a MHSZ 11. (1984.) kiadása alapján, az 1997-es utánnomás szerint történt.

TÁMOGATÓNK: CZIRBUSZ PIROSKA EMLÉKÉRE A HÓDMEZŐVÁSÁRHELYI MŰVÉSZETEKÉRT KÖZALAPÍTVÁNY & DR. KOVÁCS LÁSZLÓ PROFESSOR EMERITUS